

Hendriksen: Jeg kan tiltræde det stillede Ændringsforslag, men ønsker dog at gøre opmærksom paa, at det ikke kan være Ændringsforslag til § 101, det maa være til § 100, idet § 101 bliver § 100, naar § 100 udgaar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Forholdet er det, at Ændringsforslag Nr. 1 er Ændringsforslag til § 100, og Ændringsforslag Nr. 2 er Ændringsforslag til § 101; Ændringsforslagene maa jo stilles til Lovforslagets Paragraffer, saaledes som de foreligger efter anden Behandling.

Da de to Ændringsforslag anbefales fra flere Sider og tiltrædes af Ministeren, betragter jeg dem som vedtaget uden Afstemning, hvis ikke Afstemning begæres. (Ophold). De er vedtaget.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (J. P. Larsen): Idet jeg udtaler min Glæde over, at det Arbejde angaaende denne Sag, der nu har strakt sig over et Tidsrum af 10 Aar, nemlig siden Næringslovkommissionen nedsattes i 1921, endelig har givet et Resultat, skal jeg anbefale at stemme for Lovforslaget.

J. C. A. Larsen: Jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre. Ved første Behandling udtalte jeg Ønskeligheden af, at Lovforslaget saa vidt muligt kunde gennemføres i Enstemmighed, og under Udvalgsarbejdet har vi gjort vort til, at dette Maal kunde naas. Paa et Tidspunkt af Udvalgsbehandlingen havde vi ogsaa Haab om, at det skulde lykkes, der blev nedsat et Underudvalg, bestaaende af de 4 Ordførere samt Formanden, til at sammenarbejde de Ændringsforslag, der var fremkommet fra forskellige Sider. Møderne blev indstillet i lang Tid, og da vi endelig blev sammenkaldt, stod vi overfor en Overenskomst, afsluttet mellem de 3 Partier. Nu blev der ingen Forhandling med os, nu var der kun Tale om, hvorvidt vi vilde gaa med til de stillede Ændringsforslag. Vi vilde gerne have indført nogle forskellige Ændringer, navnlig med Hensyn til § 12 i Lovforslaget, men det lykkedes ikke. Under Forhandlingerne her i Salen i Gaar bad jeg Gang paa Gang om at faa Klarhed over, hvorledes det stillede Ændringsforslag til § 12 skulde opfattes. Jeg fik ikke helt og fuldt Besked paa dette, men jeg fik det Indtryk, som jeg

ogsaa tror det store Flertal af Medlemmer her i Salen fik, at indenfor de Partier, der er enedes om Lovforslaget, havde man en forskellig Opfattelse af Ændringsforslaget, idet nogle havde faaet det Indtryk, at det vilde betyde en større Indskrænkning i offentlige Institutioners Ret til at drive Næring, og andre, at nu vilde der blive givet fri Bane for offentlige Institutioner til at drive Næring. Vi kan ikke være med til at indsætte Bestemmelser i en Lov, der er saa uklare, at det sandsynligvis inden ret lang Tids Forløb vil blive nødvendigt at gaa til Doms magten for at faa undersøgt, hvilket Synspunkt der skal være det gældende. Det maa være Rigsdagens Opgave at affatte Lovene saa klart og tydeligt, at dette ikke behøver at blive Tilfældet. Jeg vil ikke her i Dag bruge den Vending, som saa ofte anføres ved Lovforslags tredie Behandling, at man haaber og ønsker, at det andet høje Ting vil ændre Lovforslaget, saa der kommer klare og tydelige Regler; thi efter hvad der forlyder, vil Lovforslaget blive gennemført uændret i det andet høje Ting. Trods det, at vi fra vor Side kan give vor Tilslutning til langt det overvejende Antal af Bestemmelserne i Lovforslaget, vil vi ikke være med til at gennemføre en Lovgivning, der paa et afgørende Punkt er saa uklar, at det meget snart vil blive nødvendigt at gaa til Doms magten. Jeg skal derfor henstille til ærede Medlemmer at afholde sig fra at stemme.

Hendriksen: Allerede i Gaar under Sagens anden Behandling gav jeg Udtryk for min store Tilfredshed over, at vi nu var ved at tilendebringe Forhandlingerne vedrørende en ny Næringslov, og jeg ønsker ikke i Dag at føje noget særligt hertil, idet jeg ikke finder Anledning til at forlænge Debatten om et Emne, der efter mit Skøn maa siges at være uddebatteret baade gennem Lovforslagets første og anden Behandling og gennem Forhandlingerne i Udvalget. Jeg skal derfor overfor det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsens Udtalelser angaaende § 12 nøjes med at henvise til, hvad jeg bemærkede i Gaar, og til de Udtalelser, mit Parti har fremsat i Betænkningen. Det maa deraf tydeligt og klart fremgaa, hvorledes vi ser paa denne Paragraf, og der er vel ingen, der vil mistænke os for at ville deltage i en Lovgivning, der ønsker at forcere offentlige Institutioners Næringsret.

Til Slut vil jeg blot fremsætte mine varmeste og oprigtigste Ønsker om, at den nye Næringslov, som vi nu staar overfor at vedtage, maa faa den ventede Betydning for Erhvervene og blive til Gavn for dem,